

Osvrt na Školu vrijednosti

„Škola vrijednosti” — od nastavnog plana i programa do životnog puta U vremenu kada su prosvjetni radnici pretrpani i zatrpani administrativnim poslovima, te prinuđeni na kruto praćenje nastavnog plana i programa, u vremenu kada su roditelji i učenici

„Škola vrijednosti” — od nastavnog plana i programa do životnog puta

U vremenu kada su prosvjetni radnici pretrpani i zatrpani administrativnim poslovima, te prinuđeni na kruto praćenje nastavnog plana i programa, u vremenu kada su roditelji i učenici uglavnom fokusirani samo na postizanje što boljih ocjena, nameće se mišljenje da društvo gubi smisao za dublje moralne i ljudske vrijednosti. Upravo zato je program Škole vrijednosti važan i potreban: on vraća u centar pažnje ono što škola često zapostavlja — razvoj karaktera, empatije, odgovornosti, saradnje, hrabrosti i slično.

Kao nastavnica, ranije nisam imala naviku da imenujem vrijednosti — da kažem „ovo je hrabrost”, „ovo je solidarnost” ili „ovo je integritet”. Međutim, nakon obuke, moj pristup se promijenio. Danas svaku situaciju u odjeljenju, čas ili grupnu aktivnost doživljam kao priliku da prepoznam, osvijestim i njegujem vrijednosti, te je kao takvu istaknem pred đacima.

Rekla bih da prava snaga „Škole vrijednosti” leži u jednom jednostavnom, ali dubokom uvjerenju: svako iskustvo, svaki susret, svaki zadatak i svaka greška može biti — i treba biti — prilika za razvoj vrijednosti. Obrazovanje zasnovano na vrijednostima donijelo bi, osim bolje atmosfere u školi i sigurnijeg, toplijeg i podržavajućeg okruženja, razvoj etičkih i društvenih kompetencija, te doprinos društvu i zajednici.

Vrijednosti se ne „usvajaju” jednom zauvijek, niti se mogu prenijeti kroz jednokratni čas, radionicu ili projekat. One nastaju i jačaju kroz stalno prepoznavanje, razgovor, primjer, te njihovo ugrađivanje u svakodnevne aktivnosti, nastavne i vannastavne. Program može dati okvir, ali okvir sam po sebi ne mijenja navike, stavove i ponašanja; to čini dosljedan, promišljen i dugoročan rad.

U tom procesu posebno je bitna autentičnost nastavnika i pedagoga. Učenici vrlo jasno razlikuju deklarativno od stvarnog, pa vrijednosti najdublje usvajaju onda kada vide da ih odrasli koji ih okružuju zaista žive. Iskrenost, dosljednost i lični primjer nastavnika imaju jači pedagoški učinak od bilo koje metode.

„Škola vrijednosti” nije lekcija u udžbeniku, niti izdvojeni segment školskog plana i programa. To je put kojim učenik polako uči da bude čovjek — kroz odnose, odluke, greške i pokušaje. Kada škola postane prostor gdje se vrijednosti svakodnevno žive, a ne samo izgovaraju, tada se obrazovanje

pretvara u iskustvo koje oblikuje karakter i vodi dijete prema životnom putu na kojem će znati da bira dobro, da poštuje druge i da bude odgovorno, slobodno i humano biće. Upravo u tome leži smisao našeg poziva: da iz nastavnog plana izrastaju životne lekcije, a iz škole — ljudi koji nose vrijednosti kao svoj kompas.

Collections

Objava